

سوره ممتحنه (۶۰)

مدنی و شامل سیزده آیه

بهنام خداوند بخشنده مهربان

ای مؤمنین، دشمن من و دشمن خودتان را به دوستی نگیرید. با آنها اظهار دوستی می‌کنید در صورتی که آنها منکر سخن حقی هستند که برای شما آمده. پیغمبر و شما را به علت این که ایمان دارید که صاحب اختیاران (فقط) خداست (حاضر نیستید از کسی جز خدا اطاعت محض و بی‌چون چرا بکنید) از دیارتان اخراج می‌کنند. اگر برای جهاد در راه من و کسب رضایت من خارج می‌شوید، چرا پنهانی با آنها اظهار دوستی می‌کنید؟ من آن چه را که پنهان یا آشکار کنید می‌دانم. کسی از شما که با آنها دوستی کند گمراه است. (۱)

اگر بر شما دست یابند، دشمن شما می‌شوند و دست و زبانشان را برای آزارتان به بدی می‌کشایند و مایلند شما کافر شوید. (۲)

بستگان و اولاد شما برایتان فایده‌ای ندارند. روز قیامت بین شما جدایی می‌افتد. خدا تمام اعمالتان را می‌بیند. (۳)

در کار ابراهیم و کسانی که با او بودند برای شما سرمشق خوبی است، وقتی به قومشان گفتند ما از شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید بیزاریم. ما کار شما را قبول نداریم و بین ما و شما برای همیشه دشمنی و کینه بوجود آمده، مگر این که فقط به خدا ایمان بیاورید. غیر از حرف ابراهیم که به پدرش گفت برایت از خدا طلب آمرزش می‌کنم ولی برای اجابت دعایم ضمانتی از طرف خدا ندارم. خدایا، به تو توکل کرده‌ایم و به سوی تو برمی‌گردیم، بازگشت همه به سوی توست. (۴)

خدایا، ما را وسیله امتحان کافران قرار نده. خدایا، ما را بیامرز، تو قدرتمند حکیمی. (۵)

آنها سرمشق خوبی برای کسی هستند که امید به خدا و روز آخرت دارد. کسی که قبول نکند، (بداند که) خدا بی‌نیاز و قابل ستایش است. (۶)

شاید خدا بین شما و افرادی از آنها که دشمنی وجود دارد دوستی ایجاد کند. خدا قادر و آمرزنده مهربان است. (۷)

خدا شما را از نیکی کردن و عدالت کردن به کسانی که درباره دین با شما جنگیدند و شما را از سرزمینتان بیرون نکردند، نهی نمی کند. چون خدا افراد عادل را دوست دارد. (۸)

خدا شما را از دوستی با کسانی که با شما به خاطر دینتان جنگیدند و شما را از سرزمینتان بیرون کردند و برای بیرون کردن شما به هم کمک کردند، نهی می کند. کسانی که با آنها دوستی کنند ظالم هستند. (۹)

ای مؤمنین، وقتی زنان مهاجر با ایمان پیش شما آمدند آنها را بیازمایید. البته خدا ایمان آنها را بهتر می داند. اگر فهمیدید که ایمان دارند آنها را به کفار برنگردانید. این زن ها برای افراد بی ایمان حلال نیستند و کفار هم برای این ها حلال نیستند و مخارجی که کفار برای این زن ها کرده اند به کفار بدهید. و برای شما اشکالی ندارد که با آنها ازدواج کنید، وقتی که مهریه آنها را به آنها بدهید. و عقد کفار را دستاویز قرار ندهید و شما باید مخارجی را که برای آنها کرده اید از آنها بخواهید و آنها باید مخارجی را که کرده اند از شما بخواهند. این حکم خداست که بین شما حکم می کند. خدا دانا و حکیم است. (۱۰)

اگر چیزی از آنچه خرج همسرانتان (که پیش کفار رفته اند) کرده اید پیش کفار ماند و آنها ندادند و بعد مقابله به مثل کردید، (از پول کفار) به همان اندازه به کسانی که زنانشان رفته اند بدهید و از نافرمانی خدایی که به او ایمان دارید بترسید. (۱۱)

ای پیغمبر، وقتی زنان با ایمان پیش تو آمدند که با تو بیعت کنند که چیزی را شریک خدا نسازند و دزدی و زنا نکنند و بچه هایشان را نکشند و تهمت زنا در مورد فرزند خود به کسی نزنند و در کارهای نیک برخلاف دستور تو کاری نکنند، با آنها بیعت کن و برای آنها از خدا آمرزش بخواه چون خدا آمرزنده مهربان است. (۱۲)

ای افراد با ایمان، با گروهی که مورد خشم خدا قرار گرفته اند دوستی نکنید. آنها از آخرت ناامید شده اند همان طور که افراد بی ایمان از مردگان ناامید شده اند. (۱۳)